RUGBY

Prezentăm echipa revelație a sezonului trecut

„VIFORUL DACIA", câștigătoarea „Cupei General Gabriel Marinescu" cea mai în formă garnitură din țară

De vorbă cu d. Petre Verești, neobositul conducător al „galbenilor"

Profitând de vacanța impusă de iarna care a acoperit terenurile proprii din Șos. Ștefan cel Mare, conducerea echipei Viforul Dacia a dat concediu jucătorilor săi, con cediu pe deplin meritat după campania grea și totuși glorioasă dusă în acest an.

Acesta a fost răspunsul d-lui avocat Petre I. Verești, președintele secției de rugby a clubului din Floreasca, pe care l'am întâlnit zilele trecute în sala «Inainte» unde își «dirija» echipele de volley și basket-ball — a doua pasiune a d-sale.

Dar cum atenția d-sale dela matchurile echipei de volley feminin ce se disputau în acel moment, nu putea fi reținută mai mult, am fost invitat de d-sa la biroul Primăriei Sect. I Galben, unde mi-a acordat următorul interview.

— *Care sunt succesele cele mai importante din acest an?*

Rezultatele excelente obținute de echipa mea din acest an le găsesc absolut normale și dacă în anul trecut nu eram urmăriți de ghinionul feroce de a avea șapte jucători accidentați, realizam — cred — aceleași bune performanțe.

Acum doi ani când am luat conducerea secției de rugby a Viforului Dacia, am fost convins că excelentul material uman găsit acolo trebue neapărat să ducă la rezultate bune în campionat și peste hotare, dacă vor avea un teren propriu de joc și dacă vor fi bine organizați.

In acest sens de idei am început munca mea la Viforul Dacia și trebue să declar că nu m'am înșelat de loc în previziunile mele. Astfel am reușit la începutul sezonului trecut să obțin terenul mare dela Velodrom pentru rugby, iar în cursul toamnei anului 1939 am început — cu concursul Federației — lucrările de amenajare a terenului No. 2 pe care se va juca exclusiv rugby și va fi pus la dispoziția Federației și a cluburilor, în primăvara acestui an.

Având un teren de joc, m'am gândit la al doilea proect al meu și anume: relațiile cu țările străine.

Peste hotare

Rezultatele excelente din toamna anului 1938 m'au făcut fără grije din punct de vedere al eventualelor rezultate ce le-ar obține echipa într'un turneu.

Am însărcinat pe Theo Kranz — cel mai prețios colaborator al meu — de a intra în tratative cu federația germană unde legăturile sale excelente cu d-l Herman Meister vicepreședintele Federației Internaționale de rugby și președinte al Federației germane, au avut ca urmare, angajarea a patru matchuri contra selecționatelor regionale:

Brandenburg (Berlin), Sudwest (Frankfurt). Badu (Heidelberg) și Wurtenberg (Stuttgart).

Găsirea fondurilor a fost una din cele mai grele probleme pe care am rezolvat-o însă favorabil datorită solicitudinei arătată de câteva instituții simpatizante ale grupărei, a d-lui președinte, ing. I. Matak și a contribuției fiecărui jucător în parte.

Pentru ca rezultatele să fie cât mai onorabile pentru rugbyul românesc — cunoscută fiind valoarea germanilor care trebue să menționez, jucau în selecționate de regiuni și nu echipe de club — am apelat la conducerea clubului campion de atunci, în speță T. C. R. care cu cea mai mare bunăvoință ne-a împrumutat cinci din cei mai buni jucători și toți internaționali. Cluburile Sportul Studențesc, R. O. B. și R. C. 13, ne-au împrumutat cu aceiași gentilețe câte un jucător. Astfel am reușit ca în ciuda amânărei turneului din Ianuarie pentru luna Martie și a faptului că unii jucători nu mai puteau să facă deplasarea, să adun 20 jucători care după ce au urmat un antrenament au jucat patru matchuri în Germania, fiind învinși în condițiunile cunoscute la Berlin cu 16:5, la Frankfurt și Stuttgart reușind să învingem cu 16:3 și 25:5, iar la Heidelberg terminând la egalitate 3:3 cu o selecționată din care lipseau doar 5 jucători de la Hannovra pentru a fi echipa reprezentativă a Germaniei.

Cred că rezultatele obținute precum și ținuta mai mult decât sportivă a jucătorilor mei, constitue cele mai frumoase rezultate obținute de o echipă românească peste hotare — având în vedere valoarea excepțională a rugbyului german situat la locul doi imediat după Franța în concernul rugbyului european.

In campionat

Inapoiați din turneu am intrat într'o pauză forțată de împrejurări, toate echipele fiind descomplectate din cauza concentrărilor, totuși cluburile fac sforțări și rezervele iau locul titularilor, reușindu-se astfel să se reia campionatul la 16 Aprilie, când echipa mea învinge pe Stadiul Român cu 6:3, match contestat de stadiști și rejucat la 23 Aprilie, când învingem din nou cu 6:0.

La 10 Mai învingem C. F. R. cu 17-11, iar la 14 Mai cedăm Sportului Studențesc cu 9:3 într'un match în care echipa a dominat, însă a greșit din punct de vedere tactic.

Mai jucăm la 21 Mai restanțele cu C. F. R. pe care îi învingem cu 28:6, pe R. C. 13 cu 19:0, pe T. C. R. cu 17:0 și pe Venus cu 30:3.

Campionatul de toamnă începe târziu tot din cauza concentrărilor, echipa mea fiind foarte greu handicapată de lipsa a nu mai puțin *de opt titulari*, în timp ce la alte cluburi lipseau între 2 și maximum 5 jucători.

Totuși punem în joc «Cupa Primăriei Sect. I Galben», în care ajungem finaliști, după ce învingem Victoria cu 11:3, pe T. C. R. cu 5:4 și facem joc egal cu «favoriții» Stadiul Român.

Finala se dispută în ziua de 8 Octombrie între T. C. R. și Viforul Dacia, finală pe care o pierdem cu 6:3.

La 15 Octombrie începe campionatul și suntem învinși în primul joc de Stadiul Român — într'o excepțională formă — cu scorul de 13:3 într'un match foarte frumos în care echipa a jucat numai în 14 oameni.

Reintrarea unor jucători ce au fost concentrați sau accidentați precum și începerea unor antrenamente severe sub conducerea excelentului jucător și căpitan de echipă Fery Covaci, ne permite să redresăm echipa.

In Cupa General Gabriel Marinescu, — pe care echipa este hotărâtă să nu o mai piardă în acest an — ne calificăm în finală învingând pe R. C. B. și pe Venus cu 14:3. Finala o disputăm cu Sportul Studențesc la 3 Decembrie pe Stadionul Principele Carol, finală pe care o câștigăm după un match frumos din toate punctele de vedere cu scorul sever de 15:5.

Pentru campionat jucăm la 26 Noembrie cu C. F. R., învingându-i cu 26:3; la 26 Noembrie pe Victoria prin neprezentare, iar la 10 Decembrie acordăm revanșa campionilor naționali Sportul Studențesc, care nu se pot împăca cu înfrângerea din finala Cupei General Gabriel Marinescu și îi învingem din nou cu 9:6, în ciuda lipsei a doi titulari din formație.

Acestea au fost rezultatele acestui prodigios an de activitate, rezultate care redate în cifre dau următorul bilanț: *17 victorii (două peste hotare), 2 matchuri nule (unul peste hotare) și 2 înfrângeri (una peste hotare).* p

— *Ce planuri aveți pentru viitor?*

Și în această iarnă am vrut să organizez un nou turneu, situația internațională nu mi-a permis însă să realizez această dorință a mea, hotărît însă ca în momentul în care situația o va permite turneul va fi făcut și încă într'un loc în care îmi rezerv dreptul de a-l oficializa la momentul oportun.

Pentru sezonul viitor voi lua toate măsurile pentru ca echipa de pitici (în număr de 40 băeți între 12 și 15 ani) să poată avea adversari, creierea unei pepiniere de jucători tineri este principala mea ocupație de acum în colo; F. Covaci, C. Begiu, G. Visalescu și T. Kranz, vor fi antrenorii piticilor și al juniorilor pe care îi vom achiziționa de la secția de atletism a clubului așa cum se proceda și în trecut.

Când terenul No. 2 de pe Velodrom va fi pus la dispoziția cluburilor, cred că rugbyul va câștiga cu siguranță noi adepți în cartierul Floreasca.

— *Care este secretul victoriilor din acest an?*

Munca fără de preget și seriozitatea depusă de absolut toți jucătorii la antrenamente și matchuri, le-a permis să fie într'o condiție fizică, devenită proverbială în rugbyul românesc.

Inaintarea noastră este astăzi cea mai în formă din țară, foarte echilibrată în compartimente, are tot ce-i trebue, greutate, forță, oameni înalți pentru tușă, cunoscători ai jocului, rapizi în linia treia și un talloneur de clasă.

Treisferturile, ca și întreaga echipă, au beneficiat în acest an, în afară de o condiție fizică excelentă, și de o tactică de joc, lucru atât de resimțit în anii trecuți. Turneul din acest an precum și contactul cu echipele străine pe care l'au luat unii din jucători în turneele prin străinătate ale altor cluburi sau în selecționatele naționale, a avut un rezultat fericit asupra întregei echipe, care se trudește să aplice celebrul joc francez pe treisferturi combinat cu jocul pe înaintare, învățat dela germani.

— *Ce jucători au jucat în acest an în prima echipă și ce calificative le dați?*

Meritul jucătorilor întrebuințați

Echipa a avut de suferit în acest an foarte multe schimbări din cauza lipsei titularilor.

Cu această ocazie am avut posibilitatea să verific încă odată sportivitatea și marele spirit de echipă care m'a atras la Viforul Dacia, când jucătorii au trebuit să joace în orișice post sau erau lăsați pe tușe, când veneau titularii, fără a protesta câtuși de puțin.

Voiu începe cu fundașii:

C. TILEAGA: a jucat cele mai multe partide fără a avea prea mare siguranță pe om și nici tușe prea lungi, contribue cu sobrietate, siguranța pe balon și tușele scurte la bunele rezultate ale echipei.

JIANU BELLU: fundaș de mare talent, ar fi și mai bun dacă nu ar juca și football. In finala cupei General Marinescu și ultimele partide a fost un factor important al victoriilor.

Pe linia de treisferturi au jucat:

FERDINAND CALISTRAT: cea mai autentică revelație a rugbyului românesc și cea mai eficace aripă din țară. Posedă calități naturale care — atunci când va cunoaște bine rugbyul — îl vor face cu siguranță o aripă de clasă europeană.

NICU NICOLAU: Jucătorul acesta este fără a-l lăuda cel mai bun om al echipei, caracterizat prin muncă și modestie.

Este — și cred că nu greșesc afirmând — cel mai bun treisferturi-centru român, având ca armă principală technica și intuiția jocului.

In linia de treisferturi a noastră este realizatorul și conducătorul ei.

GHEORGHE VASILESCU: După un început slab de sezon (era bolnav) a lipsit până la ultimile cinci jocuri de toamnă, când reintrând a cunoscut cea mai bună formă din carieră. Posedă detentă, viteză și un schimb de picior excelent, schimb cu care face găuri prin apărările adverse. Este momentan în mare formă.

MARCU NICOLAU: Footballist de meserie, s'a apucat de rugby dovedind reale aptitudini pentru acest joc. Când va învăța jocul va fi o pereche ideală pentru Calistrat și un foarte bun rugbyst.

C. LAPUȘAN a jucat aripă, ouvertură și linia III-a.

Atlet complect, se complace în orișice post, a fost foarte util echipei.

FLORIN BRATAN. A jucat aripă puțin timp fiind concentrat, atitudinea nesportivă adoptată față de un membr din conducerea cluubului l-a îndepărtat pe urmă din echipă.

Ca jucător este foarte muncitor, nu este însă aripă, mai curând este bun ca fundaș.

N. CONSTANTIN. Ca și Lăpușan a jucat în trei posturi, dând dovadă că este un jucător muncitor.

I. COMANESCU. Ouvertură în prima echipă, este un motor care muncește fără încetare, nițel prea personal, totuși foarte util liniei de treisferturi.

ION NICOLAU. O altă surpriză, până mai eri aripă unde juca mediocru și trecut în urma recomandărei lui Kranz, la ouvertură, a însemat o revelație. Crer că și-a găsit locul definitiv.

TRAIAN DUMITRU: jumătate la grămadă, a cunoscut în acest an cea mai bună formă din carieră.

Partidele dela Heidelberg — unde a întrecut pe celebrul Dr. Loos, căpitanul naționalei germane, — dela Frankfurt și din țară, îl îndreptățește să poarte titlul de «cel mai in formă «demi melee român».

In contrazicere cu antecedentele sale, a avut o ținută sportivă foarte bună și a urmat cu sfințenie recomandările mele.

Linia treia a fost formată din: Covaci, Fanella și Sterian.

COVACI, căpitanul echipei, este fără îndoială, împreună cu Nicu Nicolau cel mai bun jucător al echipei. Mereu în excelentă formă și într'o condiție fizică ireproșabilă, dejoacă cu ușurință combinațiile adversarilor, la tușă nu are rival în țară, deschide și intră cu aceeași precizie și hotărâre iar în apărare are un fel special de a opri adversarul fără placaj.

Transformă tot atât re bine cum găsește și tușa. Peste hotare ca și în țară este unul din cei mai buni jucători, dovadă că Stadiul Român nu renunță niciodată la serviciile sale când pleacă peste hotare.

GUSTAV FANELLA: a jucat excelent cu toate că a fost concentrat mult timp. Fin cunoscător al jocului, speculează la maxim situațiile favorabile și creiază altele camarazilor săi. Ca și ceilalți din linia treia, nu împinge prea mult pentru a se putea replia și bazat fiind pe cele două linii masive ce le are în față.

CONSTANTIN STERIAN: își satisface stagiul militar și din această cauză nu a putut fi introdus în formație decât abia la finala cupei Marinescu, când s-a făcut și debutul cu linia III-a.

Calitățile sale l'au ajutat să se impue în acest nou post, unde a avut misiunea tactică de a juca al cincilea «troisquart».

Linia doua a fost formată din Constantin Caracaș și Theo Kranz.

Cred că pot afirma că avem cea mai în formă și masivă linie a doua.

CONSTANTIN CARACAȘ, după o absență îndelungată, a reintrat în ultimele trei partide, făcând ca și în Germania o impresie excelentă.

Dotat dela natură cu un foarte desvoltat simț al jocului, păcătuește prin lipsă de seriozitate la antrenamente și lipsă de punctualitate la matchuri. Dacă acest jucător s'ar antrena bine, ar avea — cred — locul asigurat în echipa națională. La tușă este foarte bun și se înțelege de minune cu partenerul său.

THEO KRANZ, delegatul clubului pe lângă federație și împreună cu Covaci conducător technic al echipei, este cel mai apropiat colaborator al meu.

Turneul din Germania, succesele de acolo și în țară i se datoresc în mare parte, datorită muncii fără preget pe care o depune pentru bunul mers al echipei și al rugbyului însuși.

Ca jucător depune o muncă demnă de toată lauda, fizicul și forța sa îl ajută de a împinge la grămadă cum nu cred că împinge altul în țară. La tușa jucată în față este foarte bun, trebue însă să rețină balonul, lucru ce și l-a însușit în ultimul timp. Se înțelege de minune cu Caracaș, Covaci și Kurzbauer, fapt care ne-a ajutat de multe ori să-i schimbăm în posturi, fără ca acest lucru să se facă resimțit. Părerea mea este că actualmente nici nu avem jucător de linia doua mai în formă.

Linia de pilleri a fost formată din: Kurzbauer, P. Grgorescu, Bolteanu, Petrescu, Săvulescu și I. Georgescu.

KARL KURZBAUER: Cel mai bun pillier al nostru, a fost mult timp concentrat, fiind în acel timp înlocuit cu Săvulescu, Petrescu și I. Georgescu, care au încercat să-l suplinească pe cât mai bine posibil.

Ținuta sa sportivă pe teren îl face iubit camarazilor săi și mie.

Atlet în adevăratul înțeles al cuvântului și posesor a unei tactici avansate, îl face împreună cu calitatea de a fi cel mai mobil pillier român, titular al naționalei.

PETRE GRIGORESCU, jucător foarte bun, dotat cu o mare forță, a reușit să țină toți adversarii — destul de renumiți — în eșec. Are intrări în forță și joacă tot atât de bine ca talloneur.

IONICA GEORGESCU, decanul jucătorilor din echipa mea, este extrem de util primei garnituri în ciuda vârstei sale înaintate.

Spiritul său de sacrificiu pentru club, precum și perseverența și seriozitatea de care face dovadă la antrenamente, sunt demne de toată lauda și rămân pildă pentru jucătorii tineri și indolenți.

ION BOLȚEANU, talloneur de mare clasă, nu are — în țară — decât pe Tănase ca rival.

In ciuda faptului că pentru a fi la un match trebue să călătorească 12 ore cu trenul, a fost mereu în formă, dovedind în Germania ca și la noi în țară că posedă clasă internațională.

FLOREA PETRESCU a încercat să înlocuiască pe Bolțeanu și promite să progreseze când va învăța jocul mai bine,

Acesta a fost lotul pe care l'am întrebuințat în acest an și cred că am reușit să vă descriu jucătorii așa cum sunt.

Nu pot să închei aceste declarații fără a vă ruga să binevoiți a mulțumi prin gazeta dv. tuturor jucătorilor pentru ținuta și rezultatele lor sportive, precum și tuturor admiratorilor și susținătorilor clubului Viforul Dacia pentru prețiosul concurs moral ce ni l'au dat în timpul matchurilor.

«Gazetei Sporturilor» *îi mulțumesc în special pentru felul cum înțelege să susțină cauza rugbyului românesc și pentru frumoasa propagandă gazetărească făcută cu ocazia turneului nostru în Germania».*

Și astfel ne-am despărțit de d. avocat Petre Verești, care printre un telefon, o rezoluție pe vreo petiție și printre o audiență, ne-a zugrăvit atât de frumos activitatea laborioasă din acest an al celei mai în formă echipă de rugby dela noi.

Plin de speranțe pentru viitor am părăsit biroul directorului Primăriei de galben și conducător al destinelor rugbyului din Viforul Dacia, convins că anul 1940 va aduce realizări și mai mari la această polisportivă grupare.

REPORTER

Echipa Viforului Dacia, câștigă toarea cupei Gen. Gabriel Marinescu.
In picioare: I. Nicolau, C. Cara caș, Traian D., F. Covaci, I. Bolteanu, G. Fannela, Krantz, N. Kur tzauer, D. Jianu, C. Sterian.
In genunchi: P. Grigorescu, (I. frim, arbitru de tușe), M. Nicolau, Nicu Nicolau, F. Calistrat, G. Vasi lescu. In mijloc d. general Gabriel Marinescu, donatorul Cupei, având în dreapta pe d. Caracostea, iar în stânga pe d. av. Petre Verești, cond ucătorul galbenilor.

FOOTBAL

Campionatul districtual va fi reluat la 27 Februarie

Această decizie va fi luată în prima ședință a comisiunii districtuale. In prima zi vor juca numai echipele din prima categorie și juniorii

Intr'o discuție avută aseară cu unul din oficialii de seamă ai districtului București, am avut ocazia să discutăm asupra datei începerii campionatului districtual.

Din convorbirile avute, în special cu președintele districtului București d. maior dr. Gh. Brezeanu, membrii comisiunii sunt de acord să decidă începerea campionatului de primăvară irevocabil la 27 Februarie pentru echipele de categoria întâia și a celor din campionatul juniorilor.

Această măsură va fi luată în mod oficial în prima ședință a comisiunii cari se va ține, după cum am anunțat la timp, la 18 Ianuarie.

RETURUL VA INCEPE LA 27 FEBRUARIE NEAPARAT

Decizia comisiunii districtuale de a începe campionatul la o dată neobicinuită pentru echipele din această categorie este motivată de faptul că echipele din prima categorie sunt obligate să-și desemneze campionul până la începutul lunei Maiu, urmând să joace apoi în campionatul ligii de Sud.

In aceiași situație se găsesc și echipele de juniori care concurează pentru campionatul național al juniorilor.

Celelalte echipe din categoria doua și a treia vor începe jocurile oficiale la 3 Martie sau dacă timpul va fi nefavorabil, la 10 Martie.

ANTRENAMENTE SEVERE LA ECHIPELE DISTRICTUALE

Odată această decizie luată, va determina în rândul echipelor districtuale de categoria întâia un program de activitate hibernală.

Antrenamentele la sală vor fi urmate de echipele cu posibilități, iar cei mai puțini favorizați de soartă vor face probe de marș în aer liber.

O problemă foarte grea este începerea atât de timpurie a campionatului pentru echipele de juniori.

Tinerii jucători din aceste echipe vor trebui să înfrunte intemperiile mult prea de vreme, dar o vor face deoarece campionatul național este o competiție mult prea tentantă ca să nu se facă sacrificii.

RADU PRUNDU